

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3352/2017. (XII. 20.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Mfv.II.10.709/2016/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel eljáró indítványozó (Székesfehérvári Tankerületi Központ, 8000 Székesfehérvár, Petőfi Sándor utca 5.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Mfv.II.10.709/2016/4. számú végzése, valamint azzal összefüggésben a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.127/2016/6. számú ítétele alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt. Az indítványozó kérte egyúttal a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság új eljárásra kötelezését is.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmére alapította.
- [3] 2. Az indítványozó jogelődjénél (a továbbiakban: munkáltató) közfoglalkoztatottként munkát végző személy 2015. szeptember 30-án az irattár rendezése közben balesetet szenvedett. A területileg illetékes kormányhivatal mint munkavédelmi hatóság a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 68. § (1) bekezdése alapján indult eljárásban meghozott határozatával az esetet munkabalesetnek minősítette. A munkáltató fellebbezése folytán másodfokú hatóságként eljáró Nemzetgazdasági Minisztérium az elsőfokú határozatot megsemmisítette. Az érintett közfoglalkoztatott a másodfokú határozatot a törvényes határidőn belül keresettel támadta meg a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt. A bíróság a támadott ítéletében a másodfokú határozatot megváltoztatta, és a balesetet munkabalesetnek minősítette. A munkáltató, perben nem állt egyéb érdekeltként felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához a jogerős ítélettel szemben. Kérelmében kifejtette, hogy nem volt tudomása a másodfokú határozattal szemben benyújtott keresetről, illetve az ez alapján meghozott, a számára kedvező közigazgatási határozatot megváltoztató ítéletről sem. A bíróság őt annak ellenére nem értesítette a perbe való beavatkozás lehetőségéről, hogy, mint a hatósági eljárásban részt vett ellenérdekelt felet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 332. § (5) bekezdése alapján a közigazgatási határozat felülvizsgálatára indult perben erre köteles lett volna. A Kúria a támadott – a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasító – végzésében megállapította, hogy bár a kérelmező által hivatkozott rendelkezés olyan garanciális szabály, amelynek megsértése lényeges eljárási szabálysértésnek minősül, a Pp.-nek a felülvizsgálati kérelem benyújtására jogosultak körét meghatározó 270. § (2) bekezdése, illetve a felülvizsgálati kérelem hivatalból elutasítását kötelezően előíró 273. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján ez a jogszabálysértés a felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható, ebben az esetben „[A]z elsőfokú bíróság jogszabálysértése miatt az egyéb érdekelt jogos érdekét egyéb perorvoslat útján érvényesítheti”.
- [4] Az indítványozó mint a munkáltató jogutódja ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Kúria végzésével szemben. Kifejtette, hogy a számára sérelmes, egyfokú eljárásban megszületett bírósági döntésről csak annak meghozatalát követően, informálisan szerzett tudomást. Az ezt követően, perben nem állt egyéb érdekeltként benyújtott felülvizsgálati kérelmének hivatalból történt elutasítása álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt bírósághoz fordulás jogának, az e cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogának, illetve mindezekre tekintettel a jogalkalmazás kiszámíthatóságának, azaz végső soron a jogállamiság [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés] sérelmét eredményezte.

- [5] 3. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ezekkel kapcsolatban megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság Abtv.-ben foglalt feltételeinek az alábbiak okán nem tesz eleget.
- [6] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok tekintetében az Alkotmánybíróság az ezen rendelkezésekben foglalt, az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek, ezáltal alkotmányjogi panasszal megtámadható bírói döntésnek tekinti – az Ügyrend 32. §-ában foglaltaknak megfelelően – nem csak a jogerős, de adott esetben a felülvizsgálati eljárásban meghozott döntéseket is. A Kúria ilyen, felülvizsgálati kérelem alapján meghozott döntésével szemben alkotmányjogi panasz benyújtására azonban fősabályként csak abban az esetben van lehetőség, ha az az ügy kimenetelére is kiható, érdemi rendelkezést tartalmaz [az Ügyrend 32. § (2) bekezdés a)–d) pontokban meghatározott tartalmú döntések], feltéve, hogy az indítványozó a jogerős döntést az Alkotmánybíróság előtt nem támadta meg, vagy az azal szemben benyújtott alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a Kúria folyamatban lévő eljárására tekintettel utasította vissza [Ügyrend 32. § (3) bekezdés]. A Kúria felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasító végzése nem tartozik a fenti tartalmú döntések körébe. Mindezekhez képest az Ügyrend 32. § (4) bekezdése kivételes lehetőségként, szűk körben, lehetővé teszi a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, hivatalból elutasító döntéssel szemben alkotmányjogi panasz benyújtását. Erre kizárólag akkor van lehetőség, ha az indítványozó által a jogerős döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság éppen a felülvizsgálati kérelem benyújtására, a felülvizsgálati eljárás folyamatban léteire tekintettel, egyéb vizsgálat nélkül utasította vissza; jóllehet erre a körülményre tekintettel a Kúria döntésével szemben az Abtv. 30. § (1) bekezdésében írt határidőben benyújtott alkotmányjogi panaszt, amennyiben az a jogerős döntésre is kiterjed, utóbbi döntés tekintetben sem lehet elkésettnek tekinteni [Ügyrend 32. § (4) bekezdés].
- [7] Az Alkotmánybíróság a jelen indítvánnyal összefüggésben megállapította, hogy az indítványozó a jogerős döntést a felülvizsgálati kérelem benyújtását megelőzően, vagy amellet alkotmányjogi panasszal nem támadta, minek következtében az Alkotmánybíróság eljárásának megindítására vonatkozó kógens feltétel is szükségszerűen hiányzik {hasonlóan lásd legutóbb: 3132/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [8] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az eljárására irányadó szabályok alapján az indítvány befogadására és érdemi elbírálására nincs lehetőség.
- [9] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróság a kérelmet az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja és a 32. § (4) bekezdése alapján visszautasította.

Budapest, 2017. december 5.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1039/2017.

• • •